

at faa det; ogsaa med Hensyn til Udgifterne til Bygning er Priserne steget langt, langt mere end Jordpriserne. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Minister skal vente sig alt for store Resultater i den Retning, han har tænkt sig.

Formanden: 10de Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Steincke: Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem, der sidst talte, nærmest bebrejdede mig, at jeg har haft nogle Dage til at tænke over Sagen; jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har haft akkurat de samme Dage til at fremstille sin Mening om den, og da jeg forleden Dag netop gav ham Ret i, at en nærmere Diskussion om de fremtidige Former naturligvis hørte ind under dette Lovforslag, hvorfor jeg vilde vende tilbage til det her, kan der egentlig ikke være nogen anden Forskel mellem det ærede Medlem og mig, end at jeg skyldte ham Svar, hvad han ikke skyldte mig. Hvis vi i øvrigt stiller det ærede Medlems og min Mening frem i Forholdets Renhed, er Forholdet det, at han vil benytte det gamle Fæstes Upopularitet til at kyse, skræmme Livet af de nye Former, vil undgaa, at de vinder Tilslutning ude i Befolkningen, ved at fremstille disse nye Former, som om de var ensbetydende med det gamle Fæste. Jeg siger dertil, at vi har aldrig haft noget Stats- eller Kommune-fæste som en selvstændig særlig Ordning, det, vi har haft, er, at Staten og Kommunen — det er jeg naturligvis ikke ube kendt med, jeg nævnede ogsaa Sorø Akademi — ligesom Godsejerne har haft Fæstegods, men det har været under samme Retsordning. Det, vi nu skaber, som jeg i og for sig nødig vil kalde Fæste — man kunde kalde det Brugseje eller lignende — begynder som en selvstændig Ordning for Jord i offentligt Eje i Modsætning til Jord i privat Eje, og derfor maa vi søge at modvirke — hvad jeg ogsaa har gjort i min Tale i Dag —, at den Uvillie, man med Rette har næret mod det gamle Fæsteforhold, overføres paa de Former for Brug af Jord, der behandles i dette Lovforslag. For øvrigt sagde det ærede Medlem, at en Tilbagevenden til Fæste i en hvilken som helst Retning under en eller anden Form var ham imod. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem vil paastaa, at han kan vente at faa Tilslutning.....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Steincke: Ja, saa vil jeg blot slutte med..... faa Tilslutning fra dem, der nu under disse Vilkaar har faaet Jord og derefter, naar Værdien i Løbet af de kommende Aar er gaaet betydelig ned, stadig skal svare til den oprindelige Værdi.

Jørgen Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte gentagne Gange, at han troede ikke, at en nærmere Drøftelse paa dette Tidspunkt vilde føre til noget, og det kan jeg give ham Ret i. Jeg tror heller ikke, at det vilde nytte meget for Sagens senere Skæbne, om vi nu gav os til at vende tilbage til disse Spørgsmaal og drøfte dem udførligt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at notere, hvad der for mig har været af største Interesse ved de Udtalelser, der er faldet dels fra de Herrer, der har talt fra det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti, og dels fra den højtærede Minister.

Den første Taler, det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Mads Jensen), indledede med en Bemærkning om, at Betydningen af dette Lovforslag var den, at det var en Begyndelse til hele Jordspørgsmaalets Løsning, og den højtærede Minister udtalte i samme Retning, at det var et Sporskifte, vi her foretog. Vi kom altsaa bort fra det gamle og ind paa Begyndelsen til det nye. Dersom det skal være Meningen, at det, vi her begynder med for 3 000 smaa Ejendommers Vedkommende, skal være det, der efterhaanden skal omfatte hele Landet, tror jeg rigtignok, at det bliver en temmelig stor Mundfuld for Staten. Den højtærede Minister har ikke noget imod, at Statens Tilskud til disse Ejendommers Oprettelse, til Bygningerne paa Jordlodderne bliver højere. Jeg forstod, at han kunde være villig til at sætte den Talbegrænsning, der staar i Lovforslaget, op, og at han heller ikke skulde være uvillig til at forhøje de $\frac{7}{8}$ til $\frac{8}{8}$ — derudover tænker jeg ikke Ministeren vil gaa. Dersom man nu tænker sig, at hele Jordspørgsmaalets Løsning efterhaanden skulde udvikle sig saaledes, at Staten anbragte alle de Penge, som man ellers har maattet betale for at købe disse Ejendomme, i Jorden, ved jeg ikke rigtig, hvor den højtærede Landbrugsminister vil skaffe disse Penge fra. Det forekommer mig, at vi for Øjeblikket har mere end Læs nok med at skaffe de Penge, som Staten nødvendig-